

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programe gratuite pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților,
tinerilor, precum și tuturor persoanelor
interesate, indiferent de vârstă, invitația de a
participa la următoarele activități:

- CLUBUL DE ȘAH, sâmbăta, la ora 17.00.
- REPETIȚIILE CORULUI DE TINERET
„PSALM” DIN CADRUL CURSULUI GRATUIT
DE INTERPRETARE A MUZICII RELIGIOASE
CORALE, se vor relua imediat după încheierea
sesiunii de examene universitare.

- MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi de
gimnaziu și liceu

- CURSURI gratuite de LIMBA ENGLEZĂ,
vinerea ora 16.00—grupa mare
Vinerea, ora 17.00—grupa mică
- MEDITAȚII la orice disciplină

Condiții de participare și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o
gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- * Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- * Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Duminică, 27 iunie a.c., Înaltpreasfințitul Mitropolit Teofan va oficia prima Liturghie Arhierescă de la Biserica Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul – Bucium, Iași

Ca în fiecare an, de Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan
Botezătorul, Biserica din Complexul Rezidențial I.C. Brătianu-
Bucium, Iași, îmbracă haine de sărbătoare întru cinstirea
ocrotitorului principal, Sfântul Ioan Botezătorul. Sărbătoarea
Hramului acestei parohii va prilejui o serie de manifestări cu o
pronunțată trăsătură duhovnicească, între care menționăm
Procesiunea cu Icoana Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul,
Vecernia și Litia Hramului - *miercuri, 23 iunie a.c., ora 17.00*,
cu participarea multor invitați și Utrenia, Rugăciunea de
Sfințire a Apei și Sfânta Liturghie - *joi, 24 iunie a.c., ora 9.00*,
de asemenea, oficiate în sobor cu participarea multor preoți
invitați.

Atât după slujba Vecerniei cât și după cea a Sfintei
Liturghii, protocolul organizat cu sprijinul membrilor
Consiliului și Comitetului parohial, al colaboratorilor și
prietenilor apropiați ai parohiei, va oferi pelerinilor prezenți
expresia culinară a bucuriei sărbătorii.

„Și anul acesta - declară Părintele Paroh Aurel
Mărgineanu -, ne-a învrednicit Bunul Dumnezeu să
întâmpinăm Sărbătoarea Hramului Mare al Bisericii Nașterea
Sfântului Ioan Botezătorul cu împliniri și realizări. Evidențiem
aici în mod special efectuarea recepției lucrărilor de
construcție, prilej cu care a fost apreciată calitatea lucrărilor
efectuate, dar și necesitatea continuării acestora. În acest scop,
apelăm la enoriașii și creștinii cu evlavie față de biserica
noastră să ne acorde sprijinul necesar pentru buna desfășurare
și finalizarea lucrărilor.

Totodată, anul acesta avem deosebita bucurie de a
oficia prima Slujbă Arhierescă, atât de necesară pentru
binecuvântarea lucrărilor de construcție a bisericii parohiale,
dar, mai ales, pentru nașterea unei noi comunități creștine
parohiale. Vă invităm așadar, să participați, **duminică, 27 iunie
a.c., începând cu ora 9.00 la Sfânta Liturghie Arhierescă
oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan**, la
biserica din Complexul Rezidențial I. C. Brătianu, Bucium.

Revedere emoționantă

Sâmbătă, 19.06.2010, în atmosfera caldă a sălii de curs, a
avut loc întâlnirea Promoției 1950, a absolvenților „Liceului
Internat” de odinioară, actualul liceu „Costache Negruzzi” la a
60-a aniversare a acestui eveniment.

Întâlnirea a debutat cu o slujbă religioasă întru pomenirea
celor mutați la Domnul, continuând apoi cu o rugăciune de
mulțumire pentru cei prezenți la manifestare. Slujbele, oficiate
de către P.C. Paroh Mihai Mărgineanu, au fost urmate de un
cuvânt de învățătură despre importanța pe care o are timpul
vieții pământești pentru împlinirea umană, fiind apreciată
frumoasa lecție de bucurie pe care ne-au oferit-o. Momentul
religios a fost organizat de familia domnului ing. Ioan Rotaru
enoriașul nostru și unul dintre colegii acestei promoții.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

Joi, 24 iunie: **Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul**

Icoană realizată de Cristian Ștefan

Joi, 24 iunie a.c., de Sărbătoarea Nașterii
Sfântului Ioan Botezătorul, își serbează Hramul
Biserica din Complexul rezidențial I.C. Brătianu—
Bucium din Iași, al cărei preot paroh este Părintele
Aurel Mărgineanu.

Vă invităm cu drag să participați, alături de
părintele nostru paroh, la manifestările religioase
prilejuite de această frumoasă sărbătoare, precum și
la prima Slujbă Arhierescă oficiată la această
parohie, **duminică, 27 iunie a.c.**, de către
Înaltpreasfințitul Mitropolit Teofan înconjurat de un
sobor de preoți invitați.

Detalii în ultima pagină

“Pomenirea dreptului
cu laude, iar ție destul
îți este mărturia
Domnului,
Înaintemergătorule, că
te-ai arătat cu adevărat
și decât proorocii mai
cinstit, că și a boteza în
repejuni pe Cel
propovăduit te-ai
învrednicit. Drept aceea,
pentru adevăr nevoindu-
te, bucurându-te, bine ai
vestit și celor din iad pe
Dumnezeu Cel ce S-a
arătat în trup, pe Cel ce
a ridicat păcatul lumii și
ne-a dăruit nouă mare
milă.”

**Troparul Sf. Prooroc
Ioan Botezătorul**

Evangelhia acestei duminici Vindecarea slugii sutașului - Matei VIII, 5-13 -

- Pe când era în Capernaum, s-a apropiat de
El un sutaș, rugându-L,
- Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă,
slăbănog chinându-se cumplit.
- Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca.
- Dar sutașul, răspunzând, i-a zis: Doamne, nu
sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci
numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.
- Că și eu sunt sub stăpânirea altora și am sub
mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se du-
ce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă
aceasta, și face.
- Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce
veneau după El: Adevărat grăiesc vouă, la
nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință.
- Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la
apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu
Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor.
- Iar fiii Împărățieii vor fi aruncați în
întunericul cel mai din afară; acolo va fi
plângerea și scrâșnirea dinților.
- Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum
ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Programul pentru Spovedit și Împărtășit

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

- ◆ **Vinerea, ora 18.00**, în cadrul și după Slujba Sfântului
Maslu
- ◆ **Sâmbătă, ora 18.00**, în cadrul și după Slujba Vecerniei

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

- ◆ **Duminică și în sărbătorile cu cruce roșie**, în cadrul
Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00.

Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA, Nr. 51-
53 tipografii, materiale publicitare, producție
croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

Arhimandrit Ilie Cleopa: Cuvânt la Nașterea Sf. Ioan Botezătorul

Ați auzit ce spune Mântuitorul în Sfânta Evanghelie: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea neamurilor, ca, văzând oamenii faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.* Cine a fost o lumină mai mare ca Ioan Botezătorul?

Și ca să aflăm cine a fost el, să întrebăm direct pe Hristos, Mântuitorul lumii, care le spunea atunci ucenicilor Săi și la tot poporul: Ce-ați ieșit să vedeți în pustie? Au doară trestie clătănată de vânt? Dar ce-ați ieșit să vedeți? Au doară om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce petrec în haine scumpe și în desfătare, sunt în casele regiilor? Dar ce ați ieșit să vedeți? Au doară prooroc? Și apoi le explică: "Dacă ați ieșit pentru aceasta, să știți că mai mult decât prooroc este Ioan Botezătorul!" Apoi, arătând cine este Ioan, zice că, din toți cei ce s-au născut din femei până la el, nimeni nu este mai mare ca Ioan Botezătorul.

Dacă ar fi spus un prooroc acest adevăr, un patriarh, un apostol, un sfânt, ar trebui să-l credem; dar când spune Ziditorul proorocilor și Dumnezeu proorocilor că Ioan este cel mai mare om născut din femeie, cine poate să se îndoiască de acest adevăr?

Pe acest dumnezeiesc prooroc, mai înainte l-a vestit Isaia, zicând: *Iată, Eu trimit pe îngerul Meu înaintea feței Tale, care va găti calea Ta înaintea Ta. Și iarăși: Glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui.*

Dar de ce l-a numit înger? Pentru că viața lui s-a asemănat foarte mult îngerilor celor fără de trup. Nu era la Ioan avere, nu era lux, nu erau mâncări alese; nu era la Ioan viață împătimită către trup, ci cu totul dezlegat de trup trăia pe pământ, ca un înger. Se hrănea cu acride și miere sălbatică.

Ioan mânca muguri de copaci și miere sălbatică care o fac viespile și albinele sălbatice prin niște stânci și este foarte amară. Deci aceasta era hrana de toate zilele a acestui dumnezeiesc prooroc, și era îmbrăcat cu o piele de cămilă și încins cu curea. Și a ieșit pe malurile Iordanului, când a fost trimis la vre-mea propovăduirii, și a început să strige: *Pocățiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!*

Iată, ce este mai mare în lume! Nu dregătoria. Nu bogăția. Nu cinstea de la oameni. Ci fapta cea bună; virtutea este mai slăvită și în cer și pe pământ, și de Dumnezeu și de oameni.

Auzind oamenii din Iudeea și din Samaria și din tot Ierusalimul, că a ieșit un prooroc pe prundu-rile Iordanului și predică apropierea Împărăției Cerului, mergeau la el și erau botezați de Ioan în Iordan. Pielea cea de cămilă a lui Ioan cu care era îmbrăcat, cureaua cea de pe mijlocul său, viața lui îngerească și sfântă, lepădarea lui de toate ale veacului de acum, au atras toată Palestina la el.

Veneau la Ioan cei ce dormeau pe paturi împodobite cu nestemate, cu fildeș de elefant; cei învățați să doarmă pe saltele și pe cearșafuri, până și cei cu coroana pe cap, că și Irod a venit, atunci când Ioan l-a muștrat în fața poporului, zicând: Nu se cade, o, Iroade, să trăiești cu cumnată-ta, cu femeia fratelui tău.

Veneau pe prundurile Iordanului și dormeau pe nisip noaptea, ca să asculte de dimineată până seara pe acest om mai presus de om, pe acest înger în trup, care s-a lepădat cu totul de ale veacului de acum și venise ca un înger al Domnului să vestească venirea lui Hristos pe pământ.

Deci Ioan a fost cel mai mare om născut din femeie, înger cu trup și înaintemergător. El s-a învrednicit să se atingă cu mâna sa cea dreaptă de creștetul Stăpânului Hristos. Am văzut mâna lui în Sfântul Munte al Atonului, la Mănăstirea Dionisiu, într-un toc de aur, dat de Neagoe Basarab al nostru în schimbul moaștelor Sfântului Nifon, Patriarhul Constantinopolului. Este galbenă ca ceara. La Bobotează, când se face aghiazmă, părinții de la Athos nu mai bagă Sfânta Cruce, ci iau mâna Sfântului Ioan și o bagă în vase cu apă de izvor, zicând: "În Iordan botezându-Te Tu, Doamne". Și dacă are să fie pace în Grecia și belșug, când o scoate din apă, mâna se deschide singură și iar se închide de trei ori, semn că Dumnezeu este cu această mână care s-a atins de creștetul Său în Iordan.

Iubiților mei frați, dacă trebuie să cinstim pe Maica Domnului, care-i mai presus și decât Ioan Botezătorul, că L-a născut pe Hristos cu trup, apoi al doilea după dânsa trebuie să-l cinstim pe Sfântul Ioan Botezătorul. Deci să nu fie casă de creștini unde să nu fie icoana Sfântului Ioan Botezătorul și unde să nu vă rugați acestui mare prooroc și înger în trup și înaintestătător al tuturor cetelor dreptilor, cum îl numește Biserica.

Înțelegi ce rostesti ?

Așteptăm în spațiul acestei rubrici întrebările dumneavoastră în legătură cu orice neînțelegere sau nedumerire referitoare la rugăciunile sau actele de cult ortodox.

În cele ce urmează, continuăm discuția noastră cu referire la următoarea temă lansată în numerele trecute: **POȚI SA MINȚI PENTRU DUMNEZEU ?** Sau, într-o formulare mai ancorată în concret: **POȚI MINȚI PENTRU SCOPURI BUNE, PENTRU BINELE CUIVA ?**

Ce înseamnă de fapt minciuna ? - Cel mai degradant mod de a ascunde o realitate, de a deforma un adevăr. Iar pe cei ce sunt împotriva adevărului, Sfântul Apostol Iacov îi numește „stricați la minte și netrebnici întru credință” (Iacov 3, 8) iar în Cetatea Domnului nu vor intra cei dedați cu minciuna, „căinii” care iubesc minciuna (Apoc. 21, 27; 22, 15), căci s-au făcut pe sine slujitori ai diavolului, pe care Hristos îl numește „mincinos și tatăl minciunii” (Ioan 8, 44). Așadar, „gura mincinoasă aduce sufletului moarte” (Înțelepciunea lui Solomon 1, 11)

Totuși, am putea spune că există o categorie de minciuni "nobile", "minciuni morale": medicul care ascunde bolnavului starea lui reală, ofițerul prizonier care nu trădează secretele militare ale patriei sale, duhovnicul care păstrează secretul spovedaniei. Credem că în aceste exemple nu se săvârșește nici o nedreptate, nici o trădare, nici o înjosire, ci dimpotrivă. Aici medicul, ofițerul sau preotul nu vorbesc în numele lor personal, ci sunt în slujba unor comandamente superioare, pe care ei nu vor să le calce în picioare. În acest sens, sfântul Ioan Casian, hirotont diacon de sfântul Ioan Gură de Aur, în celebrele sale *Convorbiri*, aduce în discuție tema: „minciuna ca medicament” („mendacium pro medicamento”). Astfel, întreaga *Convorbire a XVII-a, Despre determinările absolute*, își propune să dezbată această problemă și, folosind exemplul într-adevăr pregnant al unei plante medicinale, stabilește orientarea generală a demonstrației: „*Trebuie să înțelegem și să folosim minciuna cum am face cu iarba nebulilor. Luați sub amenințarea unei boli mortale, acest leac este salvator; în afară de această extremă primejdie, ea pricinuieste însă moartea pe loc.* Unii dintre sfinți, oameni prea bineplăcuți lui Dumnezeu, s-au servit cu foloș de minciună, și făcând aceasta, departe de a cădea în păcat, au ajuns la îmbunătățirea cea mai desăvârșită” De bună seamă că ei n-au făcut acest lucru la întâmplare pentru că „în afară de faptul că este un pericol mare de a mărturisi adevărul, trebuie să ne resemnăm și să recurgem la minciună, chiar dacă nu putem face aceasta fără a simți în adâncul conștiinței o umilitoare remușcare”. Dumnezeu singur ne vede cugetul, căci „Dumnezeu nu cercetează și nu judecă numai vorbele și faptele noastre, ci are în vedere și voința și intențiile noastre. Dacă El ne vede că facem sau făgăduim ceva pentru mântuirea noastră veșnică sau pentru adorarea Lui, atunci, chiar dacă purtarea noastră înaintea oamenilor pare aspră și nedreaptă, El privește la simțirile religioase care sunt în adâncul inimii noastre și ne judecă nu după sunetul vorbelor, ci după mărturia voinței noastre. Scopul actului, vrerile celui care acționează, iată ceea ce trebuie avut în vedere. Astfel, unul poate să se îndrepte mințind, iar altul, mărturisind adevărul, să cadă într-un păcat care să-l osândească la moarte veșnică”. Sfântul Casian dă exemplul lui David care este păstrătorul unei „taine” și n-o spune (I Regi XXI, 1, 2, 8; XVI, 4).

Înțelegem de la sfântul Ioan Casian că pot exista și minciuni ziditoare, mântuitoare. Ne-ar fi la îndemână un exemplu: rugăciunea Sfântului Ioan Gură de Aur, a 12-a înainte de împărtașanie, pe care preotul o rostește cu voce solemnă și cel ce urmează a se împărtași trebuie să o repete afirmând în cugetul, în gândul său: „*Cred, Doamne și mărturisesc că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu !*” - Rostind cu atenție, nu mecanic, aceste cuvinte, în strădania de a le și înțelege, poate apărea acest impas pentru conștiință: statistic vorbind, și privind la ticăloșiile lumii prezente și trecute, desigur, rostim un neadevăr - chiar cel mai păcătos nu sunt eu, lucru pe care îl pot confirma toți semenii mei, poate chiar și dușmanii mei. Și cu atât mai puțin păcătos, autorul acestei rugăciuni, care a și rostit-o pentru sine și este sfânt mare al Bisericii ! În plus, este foarte greu de evaluat starea de virtute sau de păcat în care mă aflu. Doar Dumnezeu o știe. Această minciună pe care o rostesc de fiecare dată când mă împărtașesc are însă un scop curativ: cultivarea smereniei, ca leac împotriva mândriei - nevrednicia mea și nemeritatul dar al lui Dumnezeu!

Aprofundând conținutul rugăciunilor sau imnelor pe care intonăm, vom descoperi însă și un revers al medaliei extrem de înfricoșător: gândul aiurea, lipsa înțelegerii, neîmplinirea sau nerespectarea a ceea ce rostesc, ca și rostirea grăbită și confuză, cu cuvinte trunchiate sau recitarea defectuoasă care deformează cuvintele constituie elemente și argumente ale uneia dintre cele mai mari ispitiri diavolești - minciuna chiar în rugăciune !

Importanța smereniei în rugăciune

Sfânta Evanghelie din cea de-a patra duminică după Rusalii ne pune în față o vindecare pe care Mântuitorul Iisus Hristos o înfăptuiește la cerere și anume, la cererea unei persoane care era păgână. Este vorba de un sutaș, un reprezentant al autorității romane, cotropitoare din vechea Palestină și, totodată, un om care atât prin cultură, cât și prin moralitate aparținea credinței politeiste, păgâne. Pentru cel care citește cu atenție fragmentul din Evanghelie, această vindecare pe care Hristos o împlinește la cerere, pune în lumină trei aspecte extrem de importante. Întâi de toate aspectul legat de universalitatea credinței creștine. În al doilea rând, puterea extraordinară a rugăciunilor de intermediere și, nu în ultimul rând, chestiunea atât de importantă, dar și delicată, a smereniei în rugăciune.

În conformitate cu vechile rânduieli ale legii evreiești, cei de o altă credință nu puteau avea nici un amestec cu evreii. Este și motivul pentru care adeseori, citind în Vechiul Testament suntem revoltați pentru masacrele pe care poporul lui Israel le-a făcut atunci când s-a așezat în Țara Făgăduinței. Tocmai pentru că prin această măsură extrem de violentă și de severă în același timp, Dumnezeu căuta să îi păstreze în credința într-un singur și adevărat Dumnezeu, în credința monoteistă revelată a Vechiului Testament. Și nu era de loc ușor a te păstra nealterat în această credință. Spre deosebire de monoteism, credințele politeiste, păgâne dădeau posibilitatea de a-ți face Dumnezeu din orice. De aceea constituia o mare angajare pentru evrei credința în unul, singurul și adevăratul Dumnezeu. Nu întâmplător, dintre cele 10 porunci, prima atrăgea atenția celui care crede în Dumnezeu: *Eu sunt Domnul Dumnezeu Tău; să nu ai alți dumnezei afară de Mine* (Ieșire 20, 2-3).

Se urmărea și se respecta de către evrei această separație nu atât pe criterii etnice, cât mai ales pe criteriile religioase pentru a pune în evidență strictețea și rigoarea cu care trebuia să se păstreze nealterată credința revelată prin Moise și prooroci. Mântuitorul Iisus Hristos nu încalcă această poruncă. Atunci când o femeiea cananeiancă i se adresează, cerând să fie vindecată fiica ei, Hristos o refuză, chiar prin cuvinte aspre: *Nu se cuvine să iei pâinea fiilor și să o arunci câinilor*, vorbea El despre binefacerile lui Dumnezeu față de cei ce cred cu adevărat și față de păgâni. Dar o vindecă pe fiica femeii la intervenția apostolilor, la insistența ucenicilor Săi: *Doamne, dă-i drumul că strigă în urma noastră*. Îi vindecă fiica, iar pe ea o oferă ca exemplu de stăruință în credință, de stăruință în cererea ei, de perseverență în a primi binecuvântarea și binefacerea de la Dumnezeu.

Iată și astăzi, Hristos împlinește cererea unui păgân, dar această cerere se bucură de recepție din partea Mântuitorului Iisus Hristos și pentru faptul că nu era o cerere pentru vreun interes personal, ci era o cerere adresată de un om, nu pentru sine, ci pentru un alt om.

3

Era o cerere care avea deopotrivă în conținutul său și iubire umană, dar și altruism, respect față de om. Sutașul se bucură de primirea cererii sale și prin aceasta se deschide larg o poartă ce părea închisă definitiv: accesul celor de altă credință, prin convertire, la credința în Hristos.

Omul acesta nu avea elementele credinței evreiești, nu știa nimic despre legea mozaică se pare. El auzise despre puterea miraculoasă a Mântuitorului și s-a apropiat cu gândul că i s-ar putea face un bine unui alt om care era în suferință: slujitorul său. Dacă stăm bine să ne gândim care era relația dintre un stăpân și un sclav în perioada antică, cu siguranță ne dăm seama cât de revoluționară era cererea acestui sutaș. Adresează Mântuitorului o cerere și dintr-o dată descoperă tuturor faptul că Hristos îi devine binefăcător, trecând peste granița credinței.

Cel care avea să pună într-un mod mult mai acut această problemă a universalității creștinismului, avea să fie mai târziu, Sfântul Apostol Pavel, cel care poartă și supranumele de „Apostol al neamurilor”, adică apostol al celor de altă credință și altă etnie decât poporul lui Israel. Datorită lui s-a întrunit cel dintâi Sinod Apostolic de la Ierusalim despre care ne relatează capitolul al 15-lea din cartea Faptele Apostolilor S-a evidențiat încă de atunci că toată credința creștină este fundamentată pe iubirea lui Dumnezeu față de oameni în general și că oamenii întreolaltă, atâta timp cât sunt creștini, nu pot să se urască unii pe alții indiferent de ce criteriu omenesc ar urmări.

Este scandalos și zguduitor atunci când vedem că frații creștini se ceartă între ei. Atunci când vedem că frații creștini poartă războaie unii cu alții, că frații creștini sunt dispuși oricând a-și face rău unul celuilalt... Unde mai este deschiderea universală a vieții noastre de creștini la care Hristos în chip tainic ne-a chemat ? Experiența de viață creștină pune în evidență nu doar îndreptățirea mea sau a ta de a crede în Hristos, ci mai cu seamă de a dovedi prin faptele noastre, de respect unul față de celălalt că suntem membri și aparținem aceleiași mari credințe creștine.

Biserica noastră este puternic ancorată în a afirma puterea credinței și rugăciunii mijlocitoare pentru om. Sfântul Apostol Iacob în Epistola sa sobornicească îndemna: *Rugați-vă unii pentru alții, pentru că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului*. (Iacov 5, 14). Și de aceea, iată, ori de câte ori, comunitatea creștină ia parte la o rugăciune sau un oficiu religios, întotdeauna rugăciunea se încheie cu această zicere a preotului: *Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin*. Adică nu pentru rugăciunile sau ostenele noastre, nu pentru postul, pentru răbdarea, pentru stăruința noastră, ci pentru rugăciunile Sfinților, care mijlocesc pentru noi !

Pr. Mihai Mărgineanu